

Zorionak **Oiartzun!** Berriz ere herria egiteko, antolatzeko eta mobilizatzeko gaitasun izugarria erakutsi dugu! Hemen gaude, etxeko eta zaintzako langileak, nagusien egoitzetako langileak, senideak, pentsionistak, ikasleak, gazteak, sindikalistak, migratuak... **Eskerrik asko azken hilabeteetan grebaren antolaketan ibili zareten guztioi!** Hamaika greba batzorde, hitzaldi, ekimen, zabalpen ekintza... egin ditugu. Zaintza sistema publiko-komunitario baten alde izugarritzko urratsa eman dugu gaur. **HISTORIKOA izaten ari da! BIBA GU!**

Denbora pasa da mugimendu feministak zaintza krisia eta honen dimentsio globala seinalatu zuenetik. Pandemiak argi utzi zuen jada kolokan zegoen zaintza erregimena, erabat kolapsatua zegoela. Sistema kapitalistak, patriarkalak eta kolonialak mantentzen duen zaintza erregimen bidegabearen aurrean gaude. Eta nahikoa da! Gaur kalera atera gara mundua aldatzeko, beste sistema bat posiblea delako!

Honek guztiak erantzun bat eskatzen zuen. Egoeraren aurrean, herriz herri, Hego Euskal Herriko **herrialde** guztietan, aho batez erabaki genuen Greba Feminista Orokorreara joango ginela.

Bide hau, mugimendu feminista, zaintza sektore, eragile, sindikatu eta herri mugimendu gehiagorekin batera egin dugu. Martxoaren 8etan egindako greba feministek lortu zuten zaintza lanak agenda politikoan kokatzea. Hala ere, ikusi ditugu instituzioak eta alderdi politikoak, enpresa multinazionalak eta zaintza erregimen bidegabe hau sostengatzen dutenak gure diskurtsoak lapurtzen. Inongo eduki politikorik gabe, defendaezina dena defendatzen. Inolako lotsarik gabe.

Horregatik, garrantzitsua da gaur gure aldarriak kalera ateratzea, instituzioak interpelatzeko, enpresariak salatzeke, baita eremu honetan inolako ardurarik asumitzen ez duten gizonak ere seinalatzeko.

Euskal Herriko zaintza-erregimena erabat asistentzialista eta familista da. Sinestarazi da familiak eta zehazki, emakumeak direla zaintza lan horiek burutu behar dituztenak. **Petra Lekuonako elkartasun ekintzan eta manifestazioan zehar aldarrikatu dugun bezala**, oso murriztak dira zaintza lanak eskaintzen dituzten gizarte-zerbitzu publikoak. Gainera, zerbitzu gutxi horiek privatizatzen ari dira instituzioetatik. Zaintza negozioa bilakatu dute, etekinei begiratu, azpikontratazioen bidez eremu publikotik atera eta merkatu pribatuaren esku utzi dituzte. Horregatik esaten diegu, funts putre, multinazional, eta irabazi asmoari sostengatzen ari diren enpresa zein instituzioei: utzi gure bizitzekin negozioa egiteari!

Etxeko eta zaintza lanak, historikoki, gutxietsita eta ikusezin egon dira, ez dira lan gisa onartu, eta horregatik ez dira lan erregimen orokorrean sartuta egon. Honek etxeko langileen esplotazioa eta prekarizazioa baimendu du. Era berean, atzerriartasun legeak eta honi lotutako arrazakeria instituzionalak, politikoak, legalak, sozialak... ez die emakume etorkinei bestelako bizi eta lan aukerarik eskaintzen. Etxeko langile egoiliarak ez du egun inolako eskubiderik: ez atsedenerako, ez gaixotasun baimena izateko, ez langabezia, ez greba eskubidea...

Greba eskubidea aipatuta, jakitun gara guztiok ez garela eskubide honen jabe. Izan ere, zaintza lanak beharrezkoak dira eta ezin dira alde batera utzi egun bakar batez ere. Horregatik, egun hau baliatu nahi izan dugu zaintza lan horien ezinbestekotasuna agerian utzi eta nork eta zein baldintzatan egiten dituen ikusarazteko. Bide batez, elkartasun osoa adierazi eta txalo zaparrada eskatu nahi dizuegu gaur gurekin batera hemen egon ezin izan duten eta gure sistema sostengatzen ari diren zaintzaile guztiei.

Pentsiodunek ere argi diote! Erretiro pentsio baxuenak dituztenen artean, % 80 emakumeak dira. Lan feminizatuak eta bereziki zaintza lanak aintzat ez hartzearen ondorio zuzena. Hori horrela, gaurko egun hau ere, Euskal Herriko Pentsionisten mugimenduak aspalditik exijitzen duena exijitzeko erabili nahi dugu, 1080 orain! pentsionista guztiontzat, inolako bereizketarik gabe.

Aipaturiko guztiagatik esaten dugu gaur egungo sistema kolapsatua dagoela eta ezinbestean, berehala, egoera larriei buelta eman behar diegula. Era berean, epe luzera begiratu behar dugu eta kapitalismoa, patriarkatua eta kolonialismoaz gaindi, etorkizunean nahi dugun zaintza sistema publiko-komunitarioa amesteko eta egikaritzeko unea da. Zaintzarako eskubide kolektiboa bermatuko duen zaintza sistema publikoa behar dugu: hau da, guztion zaintza eskubidea eta zaintzeko ardura bermatuko dituen. Beraz, guztioi dagokigu zaintza-sistema publiko eta komunitario duin baten alde borrokatzea.

Herri Akordio bat osatu dugu prozesu honetan batu garen mugimendu feministako, eragile sozial eta sindikatueta kideok. Ardura eta konpromiso, erabakiak hartu eta aldaketak emateko unea da orain. Euskal gobernuari zuzentzen ari gara, argi eta garbi: borondate politikoa eskatzen dugu urgentziazko egoera honetan. Gobernuetan, udaletxeetan, foru aldundietan, ardura postu guztietan, zaintza sistema publikoaren bidean agenda markatu ezazue orain, bihar bertan. Ez egin entzungor gure eskaerei.

Gaurkoa mugarri bat izan da, baina ez da ezeren amaiera. Bide luzea dugu oraindik egiteko eta gaurkoa bezalako beste mugarri ugari izango ditugula ziur gaude. Gaurko mobilizazio egun honetatik indartsu aterako gara, eta antolatzen eta sareak ehuntzen jarraitzeko oinarri sendoak utziko dizkigu. Gure arteko aliantzak eraikitzen ere jarraituko dugu, Herri Akordioan jasotako eduki eta aldarrietan sakonduz. Beraz, antolatu, zaindu eta bizirik mantendu gaur arte sortu dugun guztia! Euskal zaintza Sistema Publiko-Komunitarioa dugu irabazteko!

Euskal Herria Feminista izango da!

Gora zaintza langileak!
Gora borroka feminista!